

به میهمان ناخوانده کرونا عادت می کنیم؟

لیلیا غامنی

خبرنگار

بیش از یکسال پیش وقتی میهمان ناخوانده کرونا آمد کمتر کسی فکر می کرد می خواهد تمام شئون جوامع را به هم بریزد، از همان ابتدا که آمد گفتند می رود اما زلفت و با سمجنت تمام زندگی بشر را دچار دگر دپسی کرد و همه مناسبات تحت تأثیر آن قرار گرفت. هنر و هنرمند نیز از کرونا بی نصیب نماند و به دنبال آن همه فعالیت های فرهنگی و هنری تعطیل شدند، چرخ زندگی هنرمند هم باید همانند دیگر صنوف هنری می چرخید و برای خارج شدن از این وضعیت باید طرحی نو در می انداختند؛ این شد که برخی از گالری ها به برگزاری نمایشگاه مجازی روی آوردند، برخی هم تعطیل شدند وعده قلیلی هم نمایشگاه های حضوری را با رعایت پروتکل های بهداشتی برگزار کردند. گالری گلستان به عنوان یکی از مطرح ترین و تأثیرگذارترین گالری های تهران همگام با رعایت پروتکل های بهداشتی و محدودیت های ناشی از کرونا از سال گذشته تعطیل شد و تا پایان اسما

نمایشگاه حضوری نخواهد داشت. از سوی دیگر **لیلی گلستان** تجربه متفاوتی را در برپایی نمایشگاه در پاندمی کرونا ارائه داد و آن هم برگزاری رویدادها به شکل مجازی بود. او در این باره می گوید: «از پانزدهم اسفندماه گالری تعطیل شد. اواخر اردیبهشت که آرام آرام از شوک کرونا در آمدم، فکر کردم که بیکار نمی توانم سر کنم. پس فراخوان یک مسابقه نقاشی دادم به اسم «کرونا» برای بچه های زیر ۱۰ سال ، با سه جایزه نقدی و استقبال عجیبی شد. اصلا فکرش را نمی کردم. شاید چون خیلی با فضای مجازی و کارکرد فوق العاده اش آشنا نبودم. نمایشگاه خیلی سروصدا کرد و شهرداری به آن ورود کرد و پیشنهاد داد که یک دیوار در شهر را به کارهای برنده مسابقه اختصاص دهد. یک کتاب چاپ کند از کارهای پذیرفته شده و سه جایزه نقدی هم بدهد. چه از این بهتر . البته هنوز خبری از دیوار و کتاب نیست. بعد ماه مرداد شد . ما همیشه در مرداد ماه نمایشگاه «صد اثر صد هنرمند» را داریم. پس آن را هم فراخوان دادیم و انبوهی از نقاشی برابم ارسال شد. همه را دیدم و انتخاب کردم و انتخاب

را در سایت گالری گذاشتیم و چه فروش عجیبی. بعد نمایشگاه آرام یعقوب پور بود با ۱۰۳ نقاشی کوچک با قیمت یک میلیون و ۳۰ نقاشی بزرگ با قیمت بالاتر که در نهایت حدود ۱۲۰ نقاشی فروش رفت و بعد از آثار فرید مرشدزاده حدود ۲۰ کار فروش رفت و بعد شهرام کریمی که هشت کار فروخت و عیدی اسبقی که از اول اسفند شروع می شود.

نمایشگاه های آنلاین ما بسیار موفق بود. زحمش خیلی بیشتر از برگزاری در گالری است اما تجربه بسیار جذابی بود. تا اواسط خرداد ۱۴۰۰ هم هر ۱۹ ماندگار شده باید تدبیری اندیشیده می شد.

یکی از این تدابیر برگزاری نمایشگاه های هنری مجازی است این

افت وخیز سینما در سال کرونا

فرهنگی/ سال گذشته در همین ایام بود که تأثیرات شیوع کرونا بر سینما آرام آرام نمود پیدا کرد. در گام اول سالن های سینما بسته شد و نمایش ۵ فیلم روی پرده که یکی از آنها یعنی «خوب بد جلف ۲» جزو اکران نوروزی بود متوقف شد. با تعطیلی سالن های سینما برنامه اکران نوروز و نمایش فیلم هایی چون «الامینو»، «دریوش مهرجویی»، «لاله»، «اسدالله نیک نژاد»، «بازپو» امیرحسین قهرایی، «پسرکشی» محمدهادی کریمی و «زن ها فرشته اند ۲» حسین فرحبش در هاله ابهام قرار گرفت. نوروز ۱۳۹۹ با تعطیلی سالن های سینما آغاز شد و و این روند تا تیرماه و بهبود نسبی وضعیت کرونا ادامه یافت. اول تیرماه با ادامه اکران ۵ فیلم اسفندماه و ۲ فیلم تازه آغاز بازگشایی سالن های سینما بود. «نشانی پروانه» محمد کارت فیلم منتخب تماشاگران در جشنواره سی و هشتم از مهم ترین فیلم های اکران شده در این ایام بود. البته این فیلم که در روزهای آغازین اکران با استقبال نسبی مخاطب مواجه بود به مرور روی روند سیر نزولی مخاطب قرار گرفت و سازندگان فیلم پس از ۳ هفته از ادامه اکران انصراف دادند. اگرچه سالن داران سینما بر رعایت پروتکل های بهداشتی تأکید داشتند اما مسأله فقط جلب اعتماد مخاطب نبود. فیلم های تازه نفس در حالی به چرخه اکران اضافه می شدند که کمیت اطلاع رسانی درباره فعالیت سینما و وضعیت اکران لنگ می زد. نه بیلبردهای شهری نشانی از فعالیت سینما داشتند و نه در تلویزیون تصویری از فیلم های در حال اکران دیده می شد. پس از تجربه ناموفق اکران «نشانی پروانه» فعالیت سالن های سینما ادامه داشت اما صاحبان فیلم ها اعتمادی به وضعیت اکران نداشتند. فعالیت یکجدار و مریز سالن های سینما با موج سوم کرونا به

طور کامل در ۲۴ تیرماه متوقف شد. تا بهمن ۹۸ که آغاز جشنواره فیلم فجر و بازگشت دوباره مخاطب به سینما اعتماد و رضایت سازندگان فیلم های «نشانی پروانه»، «لاله» و «آن شب» را جلب کرد تا فیلم هایشان را روانه اکران کنند. در میان فیلم های که در سال ۹۹ اکران شدند «شانی پروانه» با فروش ۲ میلیارد و ۵۷۴ میلیون تومان در صدر جدول فروش قرار دارد. «خوب بد جلف ۲» با یک میلیارد و ۷۱۵ میلیون تومان در رتبه دوم قرار دارد. همین آثار و ارقام به تنهایی گویای آن است که دو فیلم با پتانسیل بالای جذب مخاطب هم نتوانست بر محدودیت های شیوع کرونا فائق شود.

دوفرصت کرونایی

تعطیلی سالن های سینما با تمام ضرر و زیان هایش بر اقتصاد سینما اما تجربه ناگزیر و فرصت خوب اکران آنلاین را در پیش روی سینما قرار داد. فرصتی که در ایام پساکرونا هم می تواند چاره ساز صف طویل پشت خط اکران باشد؛ البته اگر حفره های موجود بر بیکره آن رفع شود. قاجاق فیلم ها به فاصله کمتر از ۲۴ ساعت پس از اولین نمایش بزرگترین چالش اکران آنلاین است که هنوز چاره ای برای آن اندیشیده نشده است. اگرچه سایت های نمایش غیرقانونی این آثار بلافاصله مسدود می شود اما برخورد قانونی با کانال های تلگرامی و فضاهای مشابه متخلف به علت فیلترینگ با موانعی روبه روست. از سوی دیگر شبکه های ماهواره ای که عامل اصلی بازنشر نسخه قاجاق فیلم ها محسوب می شوند در سایه نبود قوانین بین المللی کپی رایت در ایران نه تنها فیلم های اکران آنلاین بلکه تمام برنامه های به نمایش درآمده در پلتفرم های آنلاین مثل «همر فیک» را سرقست کرده و به صورت مکرر پخش می کنند. فیلم «خروج» ابراهیم حاتمی کیا به عنوان بیشترین

اکران آنلاین نامش را به عنوان اولین فیلم سینمای ایران (بدون اکران در سینماها) در سال کرونایی ثبت کرد. این فیلم همچنین شامگاه جمعه ۱۲ اردیبهشت ماه با رونمایی از طرح «سینما ماشین» خیز دوم را برای ثبت یک اولین دیگر در کارنامه اش برداشت. «سینما ماشین» با سینما جلف ۲، پیمان قاسم خانی (۴ میلیارد و ۲۵۱ میلیون) و «زیرنظر» مجید صالحی (۲ میلیارد و ۸۷۴ میلیون و ۵۸۰ هزار تومان) اختصاص دارد. اقبال مخاطب به سریال های شبکه نمایش خانگی و پلتفرم های نمایش آنلاین در ایام کرونا یک دستاورد دیگر هم داشت آغاز رقابت دو پلتفرم نماوا و فیلمبو. این دو پلتفرم که پیش از این تفاوتی بین محتواهای آنها دیده می شد حالا در دوران رقابت در تارک ساخت سریال ها و برنامه ها خاص خودشان هستند که به طور حتم به این فضا رونق بیشتری خواهد داد. غیب آثار سینمای «هنر و تجربه» و بی اعتنایی به فرصت اکران آنلاین از جمله انتقادهای مطرح شده در این حوزه بود.

جاهای خالی که برنمی خشد

سلامت جان اهالی سینما و زنگ خطر کرونا در پروژه های سینمایی در

حال تولید از همان اوایل اسفندماه سال گذشته به صدا در آمد و با اطلاع رسانی شفاف کارگروه خانه سینما پروژه های سینمایی و تلویزیونی مکلف به رعایت پروتکل های بهداشتی شدند و تولید برخی آثار متوقف شد. با طولانی شدن شیوع کرونا اما هم این کارگروه تعطیل شد و هم چرخه تولید آثار سینمایی به آرامی به راه افتاد. رعایت شیوه نامه های بهداشتی جلوی دوربین و همچنین در فضایی چون اتاق گرم کار سخت و دشواری است اما برخی تولیدکنندگان آثار سینمایی با پایبندی به مسائلی چون حضور تیم پزشکی و تأمین لوازم بهداشتی و ضدعفونی تلاش کردند محیط کم خطری برای تولید ایجاد کنند. با این احوال تأثیر کرونا بر میزان تولیدات سینمایی مشهود بود. در میان آثاری که مجوز تولیدشان را در سال ۹۹ دریافت کردند بخشی از فیلم ها تولید شدند و تعدادی از آنها از جمله «ایلق»، «بی همه چیز»، «شیشلیک»، «روزی روزگاری آبادان» و... در جشنواره فیلم فجر به نمایش در آمدند. فارغ از فیلم هایی که به جشنواره راه پیدا نکردند «قهرمان»، «صفر فرهادی و «شب داخلی دیوار» وحید جلیلود از تولیدات مهم سال کرونایی ۹۹ بود. به این فهرست می توان آسمی فیلم هایی چون «خان کشی» مسعود کیمیایی (اضافه کرد که در حال تولید است. بخشی از فیلم سازان همچون نیما جاویدی (قلعه)، مانی حقیقی (تفریق)، رضا میرکریمی (نگهبان بهشت)، کمال تبریزی (با هم بریم بهشت) و... همچنان درگیر مراحل

تطابق جشنواره های کرونا

علاوه بر عرصه اکران و تولید، کرونا تمام رویدادهای سینمایی را حداقل در شیوه و زمان برگزاری تحت تأثیر قرار داد. جشنواره فیلم کودک و نوجوان و جشنواره فیلم کوتاه تهران به صورت برخط و فیزیکی برگزار شد. جشنواره سینما حقیقت تنها جشنواره سینمایی بود که تماماً به صورت آنلاین برگزار شد و جشنواره فیلم فجر به خاطر عادی شدن شرایط و همچنین عدم امکان صیانت آثار از قاجاق فقط به شکل فیزیکی و با اعمال محدودیت ها برگزار شد. سی و هشتمین جشنواره جهانی فیلم فجر تنها رویداد سینمایی است که با یک سال تعویق برگزاری آن به خردادماه سال ۱۴۰۰ موکول شده است.

تعداد ظرفیت ۵۰ در صد سالن، این خسارت ها باید از جایی دیگر جبران می شد و خبرهایی از گرانی بلیت به گوش رسید حتی باقیمت ۳۰۰ هزار تومان؛ اما دخل و خرج مردم هم با این گرانی بلیت ها جور در نمی آمد و در این راستا دفتر موسیقی جلسات متعددی با تهیه کنندگان و کنسرت گذاران و حتی سالن دارها برگزار کرد تا نه قیمت اجاره بها سالن ها افزایش یابد و نه بلیت ها گران تر شود و هنرمندان موسیقی بویژه بخش پاپ، موافق این تصمیم ها نبودند و هزینه های جانبی برگزاری یک کنسرت با آنچه خروجی این جلسات بود با حساب و کتاب آنها جور در نمی آمد. از سوی دیگر آرام آرام ایام محرم و صفر و عزاداری ها از راه رسید و سالن های کنسرت به مدت مدوم در خاموشی کامل به سر بردند. البته در این بین شکل دیگری از موسیقی به صحنه آمد آن هم در بخش موسیقی های دسنگاهی باکلام و بی کلام و همچنین موسیقی نواحی که با حمایت دفتر موسیقی و بنیاد رودکی در تالار رودکی انجام گرفت و برخی از

■ پنجشنبه ۳۰ بهمن ۱۳۹۹
■ سال بیست و هفتم
■ شماره ۷۵۷۰

۱۹ | فرهنگی

درباره اش می گوید: «بله درست است. لذت از نزدیک دیدن خیلی متفاوت است اما مردم عادت کرده اند. لذت مثل کتاب کاغذی خواندن و مقایسه اش با خواندن از روی نوت بوک است. خیلی ها الا فقط از راه مجازی کتاب می خوانند با صوتی کتاب را گوش می کنند. عادت می شود. امیدوارم کرونا زودتر راهش را بکشد برود و پشت سرش را هم نگاه نکند؛ ما هم برگردیم سر گالری کوچک خوشگل مان!» تعطیلی رویدادهای حضوری هنری در ایام کرونا این نیاز را به وجود آورد که رویدادها باید به شکل مجازی برگزار شوند و همین رویه مستلزم داشتن زیرساخت های قوی فناوری و استفاده از پلتفرم های مختلف است.

متأسفانه در این همه گیری تاکنون هنرمندان بسیاری را از دست داده ایم و بسیاری دیگر به اجبار خانه نشین شده اند اما آیا سراز به عادی سازی زندگی راه حلی برای برون رفت از این بحران است؛ لیلی گلستان در این باره می گوید: «تنها حرکتی که منتج به عادی سازی می شود به درک واصل شدن ویروس کرونا است و لاغیر».

گونه نمایشگاه ها امکان بازدید و خرید آثار را در سراسر دنیا برای مخاطبان فراهم آورده است، لیلی گلستان درباره امتیازهای نمایشگاه مجازی می گوید: «البته اثر را از نزدیک دیدن لذت دیگری دارد. اما یکی از امتیازهای نمایشگاه مجازی بیشتر دیده شدن است. ما در تمام نمایشگاه هایمان و حتی در مسابقه نقاشی بچه ها هم از خارج خریدار و شرکت کننده داشتیم. در مسابقه کرونا از کانادا و آمریکا و انتریش و فرانسه شرکت کردند و در تمام نمایشگاه های نقاشی مان خریدار از اقصی نقاط جهان داشتیم حتی از ژاپن. البته همه ایرانی بودند. اگر روزی روزگاری کرونا برود و گالری دوباره باز شود ما نمایشگاه ها را هم حضوری می گذاریم و هم مجازی. البته اینستاگرام و تبلیغ در صفحه گالری و صفحه خودم خیلی کمک به این دیده شدن و خریده شدن کرد».

شاید برای من مخاطب هیچ لذتی بالاتر از دیدن یک اثر نقاشی وحس انمسفر نمایشگاه نیست. حسی که در نمایشگاه مجازی از داشتن آن محروم می شویم. مدیر گالری گلستان

گزارش «ایران» از وضعیتی که خانواده تئاتر در یک سال اخیر تجربه کردند

شعله لرزان شمعی در روزگار طوفان

محسن بوالحسنی

خبرنگار

به لزوم کمک های خارج از پروسه های اداری سفت و سخت به تماشاخانه های هنرمندان هم اشاره می کند و می گوید: «این کمک ها روزنه امید ما برای ادامه حیات هستند و اگر وامی قرار است پرداخت شود تا مسئول یک تماشاخانه یا یک هنرمند با آن بخشی از مشکلاتش را حل کند، نباید درگیرودار پروسه های اداری و ضامن های بسیار... گیر کند.»

تئاتر، شب ماست

در این دوران بعضی ها مخالف هرگونه بازگشایی و فعالیت دوباره سالن های تئاتر بودند و برخی هم می گفتند باید خود را با شرایط وفق داد چون هیچ معلوم نیست که این وضعیت تا کی ادامه داشته باشد و تعطیلی سالن ها... جز لطمه به تئاتر، نتیجه دیگری ندارد. طیف دوم می گفتند بهتر است از بسته های موجود مثل پلتفرم های اینترنتی استفاده کرد؛ امکانی که **میکائیل شهرستانی** در گفت وگو با «ایران» به آن اشاره می کند و می گوید: «تجربه نشان داد که این امکانات می تواند درست استفاده شود و بهره های بسیار داشته باشد. نکته اساسی اینجاست که زمانه ضرورت های خود را به ما تحمیل می کند و اجراکهار می متخصر به فردش را هم پیش پای ما می گذارد. به نظر من تمامی این شیوه های نوینی که در دوران کرونا آزمایش خود را پس دادند، می توانند در دوران پساکرونا هم ادامه پیدا کنند.» میکائیل شهرستانی هم البته خودش در این یک سال، دست روی دست نگذاشت؛

اگر چه تعطیلی های جسته و گریخته، اجراهایش را با تأخیر و تعویق روبه رو کرد. نمایش «اگوست در اوسپنج کانتی» و «لیخند باشکوه آقای گیل» دو نمایشی بودند که شهرستانی روی صحنه برد و دومی، بعد از تعویق و تعطیلی، حالا تا اول اسفند در سنگلج روی صحنه است. کارگردان نمایش «لیخند باشکوه آقای گیل» در گفت وگو با «ایران»، تجربه یک سال زندگی و کار در وضعیت کرونا را این طور تشریح می کند: «برای من تئاتر از نان شب هم واجب تر است؛ چرا که جامعه بی فرهنگ، بی زبان و بی هنرش معنی نمی شود و محکوم به نابودی است. حتی در شرایط کرونا نمی شود دست روی دست گذاشت و بی اعتنا منتظر بود. اصلا منتظر چه چیز باید بود؟ شاید این فرصتی که در ذهن دنبالش می گردیم هرگز به وجود نیاید پس به نظر من در همین روزگار سخت هم، باید کار کرد تا چراغ تئاتر خاموش نماند. اگر این پدیده پلشت انسان ساز را که نفس مان را تنگ کرده، به هر دلیلی نشود به این زودی مهار کرد اما با رعایت پروتکل های بهداشتی می شود دست کم کنترلش کرد.» او برای این روشن نگه داشتن چراغ تئاتر در کشور هم تلاش می کند: «در این اوضاع ناپسامن، تا جای ممکن می توان این اوضاع را با ابداعات و خلق شیوه های بدیع مدیریت کرد و این هنر را زنده نگاه داشت. بی تردید یکی از آنها تئاتر هایی است که مخاطب را در خانه نگاه می دارد تا جایگزین سریال های بی مایه و بی خاصیت تلویزیونی شود. دیگر اینکه ضبط نمایش های تئاتر به شیوه ای است که صحنه رفته و در شبکه های مجازی فرصت این وجود خواهد داشت تا به نمایش درآیند. مهم تر از همه حمایت بی منت دولت از هنرمندان این عرصه است که وظیفه هر دولت مشروعی است»

تئاتر

سینمای ایران

همان روزهای اول شیوع کرونا در جهان و اعلام آمار قربانیان و مبتلایان در آمریکا، سالن های تئاتر و سینما در این کشور و دیگر کشورهای اروپایی یک قفل بزرگ تعطیلی تا اطلاع ثانوی را بر درهای بزرگ خود دیدند و تئاتری ها و سینمایی ها همراه با بقیه مردم از ترس کرونا، وارد قرنطینه طولانی مدت خانگی شدند. همان زمان اندرو لوید ویر کارگردان تئاتر مترویکال و آهنگساز مشهور تئاتر بریتانیا برنده جایزه اسکار از ترس مردم حرف زد و اهمیت حفظ جان آنها و حفظ جان تئاتر، در کنار و به موازات هم. لوید ویر مصاحبه ای کرد و گفت: «سالن ها را باز کنید ما هر کار که لازم باشد انجام می دهیم، ما دست ها را تمیز نگه می داریم، درها را استایل می کنیم، همه چیزها را با دقت پاکیزه می کنیم. ما باید سالن ها را بازگشایی کنیم. بعضی ها با پول کمی که برای شان باقی مانده، به تئاتر نیازمند هستند.» اما این اتفاق نیفتاد و سالن ها و مراکز نمایشی مهمی مثل سالن کارنگی، سالن متروپولیتن، اپرا موزه هنر متروپولیتن و سالن های تئاتر برادوی تعطیل شدند و ویتر گلب مدیرکل اپرای موزه هنر متروپولیتن در مصاحبه ای از ضرر بیش از یک میلیون دلاری هنر تئاتر آمریکا در همان ماه های اول خبر داد و در حالی که تأثیر اقتصادی برادوی در نیمه اول سال گذشته میلادی چیزی بالغ بر هشت تنگ میلیارد دلار بود، حالا زیربار میلیون ها دلار ضرر شانه سنگین می کرد.

سال سخت تماشاخانه ها

چند ماه بعد از قرنطینه سراسری یعنی در خردادماه، سالن های نمایش در کشورهای مختلف با شرط و شرایطی و قوانینی جدید بازگشایی شدند اگرچه طبق آمار یک پژوهش رسمی، در نگاهی کلی به سالن ها و مراکز بزرگ تئاتر، ۶۷ درصد از میزان تماشاگران تئاتر کم شده بود و این حاصل تعطیلی بالااجبار سالن های نمایش در انگلستان، فرانسه، آلمان، ایتالیا، اسپانیا، هلند و باقی کشورهای اروپایی بود. این وضعیت در کشور ما هم تجربه شد و سالن های خصوصی اولین مراکزی بودند که روزبه روز آسیب های مالی بیشتری را متحمل شدند و تا امروز که یک سال از شیوع ویروس کرونا در کشور می گذرد، آنها به گفته خودشان نتوانسته اند از پس جبران این ضررها برآیند و در نهایت برخی شان تعطیل و برخی شان هم خوش بین به کمک هایی هستند که قرار است روزنه امیدی برایشان باشد. **شاهین چگینی** مدیر تماشاخانه استاد مشایخی در گفت وگو با «ایران» این یک سال را، تلخ ترین سال برای تئاتر، تئاتری ها و البته مراکز خصوصی تماشاخانه های تئاتر می داند. او می گوید: «طبیعی است که وضعیت، وضعیت بسمانی نبود و اتفاقی بود که برای همه به یک شکل افتاد و همه را درگیر مشکلاتی کرد اما تماشاخانه های خصوصی به دلیل موقعیت اقتصادی شان و عنوان خصوصی بودنشان، تلخی های بسیاری متحمل شدند که حدیثی است مکرر که درباره اش حرف های بسیاری زده شده است.» چگینی، مشکل اصلی را نبود صنف مشخص در حوزه ها و زیرشاخه های مختلف تئاتر می داند و معتقد است اگر چنین صنفی به صورت منسجم و درست و اصولی وجود داشت شاید بخشی از مشکلات حل می شد.» او

آنلاین شدن کردن کند و با وجود مشکلات و رنج های بسیار از نبود امکانات و دسترسی به اینترنت همچنان موسیقی در فضای مجازی آموزش داده می شود. اگرچه به گفته برخی از اهالی موسیقی این موضوع موجب شد عرصه گسترده تری از مخاطبان از حضور استادی مجرب بهره ببرند اما نوع آموزش این هنر و ظرافت های آن سختی های بسیاری به دنبال دارد و شاید آنگونه که باید هنرچو نتوانند درک خوبی از انگشت گذاری روی پرده های ساز و تاحیریهی آوازی داشته باشد.

کرونا و بازداغ تک آهنگ ها

اما صدمات کرونا شکل دیگری از تولیدات موسیقی را هم به وجود آورد به طوری که بازار آلبوم موسیقی را نیمه تعطیل کرده و در مقابل شبکه های اجتماعی، فضاهای مجازی و سایت های موسیقی محلی برای ارائه تک آهنگ های موسیقی شده اند. به گفته اهالی موسیقی انتشار تک آهنگ در این شرایط صرفه اقتصادی دارد و ارتباط آنها با مردم با صرف آنها با کلیک برقرار است.

جشنواره آنلاین آهنگ ها

اما برگزاری آنلاین جشنواره موسیقی آن هم به صورت رایگان برای همه اهالی موسیقی اتفاق جسورانه ای بود که نشان داد مسئولان موسیقی چشم برمود اما بسته اند و به حال خود مردم در مدت یک هفته ای فکر کرده اند.

شب های تابستان اختصاص داشت به موسیقی های آنلاین در این بخش که البته با استقبال خوبی برخوردار بود چرا که هنرمندان حوزه موسیقی ترجیحشان بر پیش بردن کنسرت های آنلاین بود تا بعد از این تعطیلی بلندمدت، بیش از این دچار ضرر و زیان های مالی نشوند. اما با این اوصاف موسیقی در تابستان هم گرما و شور و هیجانی نداشت و در پاییز و زمستان هم این سرنوشت برنامه های موسیقی همچنان ادامه داشت.

البته در این مدت زمان دیگر شهرهای کشور هم همین احوال را داشتند و هیچ کنسرتی برگزار نشد اما شعب استانی انجمن های موسیقی هم از پای ننشستند و برای بهتر شدن حال و هوای جامعه و تعطیلی برنامه های هنری و موسیقی کشور از امکانات فضای مجازی استفاده بهینه و بهتری کردند و سعی داشتند در روزهایی که ویروس کرونا موج سوار اخبار روز دنیا است با این اجراهای آنلاین شکل دیگری از زندگی را پیش روی مخاطبان هنر قرار بدهند.

مصائب آموزش های مجازی موسیقی

اما از دیگر اتفاقات تلخ روزهای کرونایی که همچنان هم پابرجا است تعطیلی آموزشگاه های موسیقی است، محلی برای کسب در آمد و امرار معاش هنرمندان موسیقی که همچنان با درهای بسته روبه رو هستند و ترس خانواده از حضور فرزندان خود در تجمعات موجب شده کلاس های موسیقی هم به سمت

بررسی اتفاقات یک سال گذشته موسیقی در روزهای قرنطینه و فاصله گذاری اجتماعی

نت های کرونایی برای چه کسانی نواخته شد؟

نداسیجانی

خبرنگار

یک سال از حضور میهمان ناخوانده ای به نام کرونا می گذرد و در این مدت زمان اتفاقات تلخ و ناخوشایندی در کل دنیا صورت گرفته و البته کشور ما هم از این شرایط در امان نماند و براین اساس سوم اسفند ماه وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به دلیل توصیه های اکید بهداشتی و ضرورت پیشگیری مناسب از خطر ابتلا به کرونا تمامی برنامه های هنری و فرهنگی کشور را تعطیل اعلام کرد.

بازار آنلاین کنسرت

از همان ابتدای اسفند ماه و اعلام تعطیلی کنسرت ها، برخی از هنرمندان تلاش کردند با آنچه در توان دارند به سبک و سیاق خود همچنان برنامه های موسیقی را حفظ کنند و با اجرای کنسرت های آنلاین در صفحات شخصی چون اینستاگرام، عشق در کنار مردم بودن در این شرایط سخت را ثابت کنند. در ادامه همدلی های این هنرمندان، مسئولان هم به پای آنها ایستادند و فعالیت جدیدی را آغاز کردند. نوروز اسما! و قرنطینه های خانگی برای مقابله با کرونا و تشویق به در خانه ماندن، کنسرت های آنلاین «نوروز خانه» را به خانه های مردم برد، اجراهایی با صدنلی های خالی به منظور ایجاد لحظاتی شاد و مفرح که با مجوز دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و همکاری شهرداری تهران انجام گرفت. این برنامه ها کم

موسیقی